

marxa

msc

Publicació del Moviment
Socialista
de Catalunya

- SUMARI: - Sobre la cuestión de las alianzas de la clase obrera.
- L'imperialismo a Catalunya
 - Txecoslovàquia i les exigències de la lluita anti-imperialista

L'IMPERIALISME A CATALUNYA

Enacara són molts els qui a Catalunya, quan sentes parlar de l'imperialisme, es creuen davant d'un fenomen que els hi es aliè o consideren que aquest mot respon merament a les exigències de la propaganda de les forces socialistes compromeses en la gran pugna mundial. Tanmateix és normal que es reconegui - i condemni - l'acció imperialista al Viet-Nam, a l'America llatina, a l'Àfrica negra o al món aràb, zones en les quals la dominació econòmica ve recolçada per una intervenció militar; però ja no es tan freqüent que s'accepti que l'imperialisme és una realitat concreta que ens afecta directament.

Aquesta actitud ve determinada pel desconeixement de qui és l'estadi real de la nostra evolució econòmica i política.

Fins fa poc temps, Catalunya, malgrat el seu notable nivell d'industrialització i de desenvolupament capitalista, no semblava afectada per la penetració del capitalisme nord-americà, diferenciant-se en aquest sentit del que estava succeint en d'altres zones de l'Estat espanyol. I si bé la implantació d'empreses estrangeres a Catalunya ve d'antic, gairabé des dels inicis del desenvolupament econòmic a mitjans del segle XIX, les empreses establertes eren gairabé totes europees sense que hi prenguessin importància les implantacions ianquis.

En els primers temps de l'actual penetració del gran capital nord-americà, pot semblar que les característiques estructurals del capitalisme català (dedicació a empreses transformadores, les dimensions reduïdes i el caràcter familiar de les mateixes, una dependència respecte la Banca relativament menor si es compara amb altres regions econòmiques, etc.) frenen l'interès dels monopolis americans per estendre el seu poder sobre l'economia catalana.

Es cert que la penetració massiva de l'imperialisme capitalista ianqui es farà, en una primera etapa, en altres zones de l'Estat espanyol, preferentment en la moderna indústria madrilenya, i mitjançant l'aliança amb l'oligarquia financera i el recolçament del poder feixista; però no queda apartada del cercle de relacions que imposa l'imperialisme.

En la llibertat de moviments que li dona la dictadura franquista, l'aliança entre l'oligarquia financera espanyola i el gran capitalisme nord-americà no tracta ni tan sols d'encobrir-se. Ben al contrari, ens trobem davant d'una veritable institucionalització d'aquesta aliança en el marc visible de les banques de negocis.

De les 14 grans banques industrials establertes després de la reforma bancària de 1.962, tret de 2 que oren el resultat d'una reconversió, els altres 12 foren creats de nova planta. Tan sols referint-nos als sis més importants és remarcable la taula de participacions de la banca ianqui:

BANCO INTERNACIONAL ESPAÑOL: participat en un 50% pel BANCO DE SANTANDER i el BANK OF AMERICA.

BANCO DE FINANCIACION INDUSTRIAL (INDUBAN): participat pel BANCO DE VIZCAYA i pel INTERNATIONAL BANKING CORPS subsidiari del FIRST NATIONAL CITY BANK.

BANCO DE DESARROLLO ESPAÑOL: participat en un 50% pel BANCO ESPAÑOL DE CREDITO impel MORGAN GUARANTY INTERNACIONAL FINANCE.

BANCO EUROPEO DE NEGOCIOS (EUROBANCO): participat pel BANCO POPULAR ESPAÑOL i el ~~first~~ FIRST NATIONAL BANK OF BOSTON.

UNION INDUSTRIAL BANCARIA (BANKUNION): participat decisivament per una subsidiaria del CONTINENTAL ILLINOIS BANK.

BANCO DEL NORDESTE: és en aparença un banc independent, però en la realitat està fortament participat pel MANUFACTURES NATIONAL BANK OF DETROIT.

La institucionalització de l'aliança de l'oligarquia financera espanyola i el gran capitalisme nord-americà també s'ha formalitzat en les diverses empreses de finançament a terme per a la compra de maquinària i equipament, UNEFISA, FIVENTAS i molt especialment SOFIVAC en la qual hi participa el FIRST NATIONAL CITY BANK. Adhuc arriba la participació directa en banques de negocis com el cas de L'EXPORT-IMPORT BANK en el BANCO DE SANTANDER i del BANK OF AMERICA que participa amb un 50% en el BANCO COMERCIAL ~~XXXXXXXXXXXX~~ PARA AMERICA (antiga Soler i Torra de Barcelona)

L'imperialisme com a forma superior del capitalisme ha fet, doncs, la seva aparició a Espanya des de fa uns anys i ara, pasada la primera etapa de penetració, comença a fer-ho a un ritme accelerat a Catalunya. Com tot imperialisme, no tracta de desenvolupar la riquesa del país, sino de transformar-nos en un país dependent, econòmicament subordinat i políticament dominat. A l'imperialisme l'hi interessa Espanya com a mercat i com a plaça d'armes estratègica.

La penetració feta a Catalunya, per les característiques estructurals de la nostra economia, és més difícil de descobrir, i encara que es produeixi dins del marc de la gran aliança amb l'oligarquia financera i monopolista en molts casos pren formes més subtils.

Una de les primeres fórmules utilitzada és la contractació de llicències i patents. Aquest procediment està sent utilitzat a bastament per l'imperialisme americà sobre Espanya sencera, de manera tal que es pot calcular que no menys d'un 20% de la part corresponent a la indústria en el producte nacional brut respon a mercaderies produïdes sota llicència

estrangera. La contractació de llicències és important en les indústries farmacèutica, química i de maquinària. Amb facilitat es una segona etapa es transforma en un instrument de pressió per a convertir empreses espanyoles en filials subsidiàries o participades. Firmes com PARKE DAVIS, PFIZER SMITH SMITH i FLINNE & FRENCH han obtingut resultats molt positius (per a ells) amb aquest procediment.

L'aliança de l'oligarquia financera espanyola i el capitalisme ianqui disposa de poder polític suficient com per dotar-se del marc legal convenient a les seves manipulacions i interessos. Així, s'explica el decret del 18 d'abril de 1.963 a través del qual es revoca la vella limitació de les inversions estrangeres a les següents branques industrials: electroquímica, ciment, electrònica, alimentació, productes químics i indústries agrícoles, hosteleria, ferro-metalls i al·lions, cuir i calçat, pinsos, màquina-cina, maquinària industrial, prefabricats de la construcció, arts gràfiques i tèxtils.

Es significatiu que l'abast del decret comprèn precisament els sectors més dinàmics i amb un mercat creixent.

Però, l'aliança de l'oligarquia espanyola i el capital ianqui no n'ha tingut prou amb l'abast d'aquest decret. En el moment en que correspon als seus interessos estendre la seva acció en sectors sobre els que encara posa la prohibició d'inversions estrangeres majoritàries (com es el cas dels serveis públics i empreses comercials), es vulnera l'ordenament legal amb el subterfugi de "la autorización previa". Dos exemples referits a Catalunya són prou il·lustratius: en els serveis públics, a l'empresa AUTOPISTAS ESPAÑOLAS S.A., que té concedida la construcció i explotació de l'autopista de pontge de La Jonquera a Barcelona, hi ha estat autoritzada una participació majoritària del CONTINENTAL ILLINOIS i del CHASE MANHATAN BANK juntament amb la italiana CONDOTTE ESPAÑOLA S.A.; entre les empreses comercials l'obertura dels magatzems de venda al detall SEARS ROEBUCK S.A. i l'"autorització" a la WOOLWORTH & CO. malgrat la protesta d'empreses competidores espanyoles.

Per tal d'ampliar amb avantatges substancials i decisives la penetració del capital americà, a finals de l'any passat (del 10 al 14 de desembre de 1.967) es celebra a Madrid una "Conferencia-Mesa redonda" entre el govern espanyol i BUSINESS INTERNATIONAL EXECUTIVE SERVICE, entitat domiciliada a Nova York i a Ginebra, i que no és altra cosa que un dels instruments d'avantguardia per a la penetració del capitalisme ianqui a Europa. L'informe confidencial elaborat amb ocasió d'aquesta conferència per BUSINESS INTERNATIONAL i que porta el títol "Espanya en transición" posa de relleu quins són els propers passos en el procés d'implantació i domini del capitalisme nord-americà sobre Espanya.

La introducció d'aquest "informe confidencial" assenyala que l'objecte de la reunió és el de "brindar a los directivos de las empresas norteamericanas la doble posibilidad de evaluar la situación actual de España y cambiar impresiones acerca de los problemas de interés común con las autoridades españolas" per afegir que la conferència té contrada l'atenció "en las ex-
4

oportunitades y problemas que se presentan a los inversores extranjeros ".

L'informe, tot traçant les línies mestres de l'actual etapa de penetració es un receptari de consells als empresaris nordamericans per a orientar les seves inversions a Espanya. S'hi constata que el país ofereix "grandes oportunitades para la producció y ventas", afegint-hi les considerables avantatges que es desprèn de que "las leyes y reglamentos se interpretan y aplican con flexibilidad" per quan a Espanya "siguen representando un papel muy importante el individualismo y las relaciones personales". No es pot ésser més explícit al referir-se a la corrupció de les autoritats per aconseguir-ne avantatges.

Com a demostració de la "flexibilitat" de l'Administració davant dels inversors nord-americans, es diu que aquesta "frecuentemente se muestra satisfecha si se cumple con la letra de la ley sin preocuparse del espíritu de la misma". Una part important de l'informe confidencial, que no se desforra, desenvolupa, aconsella i examina les "formas imaginables" per obtenir el control efectiu de les empreses. Amb detall hi són descrits amb exemples concrets la utilitat dels homes de palla, les societats pont i encadena, els contractes d'assistència tècnica, de gestió, de gerència. També mereix l'atenció de l'informe l'exposició dels procediments per als quals, empreses nord-americanes poden obtenir concessions, subsidis, preferències, incentius i altres beneficis, així com les fórmules per aconseguir préstec de les institucions oficials de crèdit espanyoles, els mètodes d'evasió fiscal— molt especialment en les contractes de royaletat i llicència—, les vendes de patrimoni i l'adquisició d'accions.

Avui es encara molt difícil precisar i concretar el grau de penetració de capital nord-americà a les empreses catalanes. Estem tan sols als començos del procés, i moltes de les vinculacions establertes es mantenen i es mantendran durant temps ocultes. El fet però es dona amb una amplitud que es posa de manifest fent amb la sola enumeració de les empreses que com a filials, depenents o participades es troben ja sota el domini del capitalisme imperialisme aquí.

En cap cas la llista d'empreses que a continuació facilitem pot ésser exhaustiva; al contrari: moltes de les empreses sota el domini nord-americà hauran escapat a les nostres possibilitats d'observació. Altrament ens hem limitat a les empreses situades a Catalunya, omittint aquelles que tot i tenir sucursals a Catalunya tenen la seva casa central o el major volum d'activitats fora del Principat.

També han escapat al nostre control i observació les empreses catalanes que es troben sota dependència de Banques espanyoles controlades pels nord-americans (Banco de Santander, Banco de Crédito e Inversiones).

No obstant aquestes limitacions i els errors involuntaris en que haguem pogut caure, el nombre i importància de les empreses recollides en aquesta primera llista sobta considerablement.

METALL I MAQUINARIA

La Maquinista Terrestre y Marítima. 450 milions de capital. Participado por

I.N.I., depen de la Brow-Broveri (suiza 23%) i la FOSTER WHEELER (10%) amb contracte d'assistència tècnica.

Construcciones Hidraulicas e Industriales B. THOMAS SALA.

Material y construcciones S.A. (MACOSA) Antics "talleres Girona Dovis" 450 milions de capital controlada per GENERAL MOTORS.

SWEDA. Sociedad Anónima Española: depen de LITTON INDUSTRIES.

Samper S.A. (maquinària i metalúrgia) depen de U.S. HUBBER

Torrington Española (rodaments a boles) filial de TORRINGTON C.Y.

Brugg Española S.A. (bombes hidrauliques) filial de la PUMPERBAU-BRUGG
Servomecanismos S.A. depen de BENDIX

Refrigeración y Acondicionamientos S.A. (Refracsa) controlada per la U.S. BONG WAGNER INTERNATIONAL. YORK-DIVISION

M.A.P. (Sitges per a pinsos, equip per a transpor de pinsos) Depen de la SPROUT WALDRON.

Diversoy Española S.A. /aparells de la industria obotelladora) filial de DIVERSE

Unión de Maquinaria para el calzado (fabricació i arrendament de maquinària)

Depen de la UNITED SHOE MACHINERY.

Motor Iberica (camions i tractors) fusionada amb la MASEY FERGUSON SERVICES N.V.

Motores Clarot, de Sabadell depen de la empresa francesa Lucien Clarot controlada per la TECUMS E.H. de Illinois

ASEA/CES checa que hispano-sueca, sembla tenir participació ianqui.

TEXTIL

Sorra. 45 Milions . construcció de maquinària textil. Controlada per SECO-LOWELL de Xicago.

Rockwell Cordans S.A. (tolers automatics) depen de ROCKWELL STANDART CORPORAT.

Fibracolor S.A. 125 milions depen de la BURLINGTON INDUSTRIES C.O.

Fibras ESSO S.A. depen de la STANDARD OIL OF NEW JERSEY.

ELECTRICITAT

~~Aiscondel~~ Westrex Iberica S.A. (radiofonia) filial de Westrex Company Iberica

F.I.L.S.A. (conductors electrics) controlada per GENERAL CABLE

Anglo Española de Electricidad, participada per ADMIRALL

Emerson Electronica S.A. depen de EMERSON ELECTRIC

Tolera S.A. (construcció T.V.) controlada per ZENITH RADIO CORPORATION

QUIMIQUES

Aiscondel (plastics) 400 milions de capital. Depen de Mosanto Quomical

Mosanto Iberica. Filial de MOSANTO QUOMICAL

Etino Quimica S.A. depen de Mosanto Quomical

Quimidroga depen de Mosanto Quomical

Pilman S.A. (plastics) depen de GRACE (W.E.)

"Aliada Quimica" filial de ALLIED CHEMICAL CORPORATION

Lover Española S.A. (perfumaria o Higienos) filial de UNI-LEVER

DANA S.A. filial de DANA

Forot S.A. Productes quimics farmaceutics Depen de FOOD MACHINERY CHEMICAL C.

Industrias Quimicas S.A. (Fàbrica a Tarragona) (60% sulfat d'Alumini d'Espanya)

Controlada per la ROYAL DUCHT SHELL.

Industrias J.M. Genova (productos quimicos, arts grafiques) depen de NASCA
Shorwin Williams Española S.A. filial de ña empresa nord-americana del mateix nom
Dow Uquinos, amb la nova fabrica de Tarragona, depen de DOW QUUEMICAL
Olaotecnica S.A. (materies grases i derivats) Depen de ARCHER DANIELS MIDLANDS.
Houghton Hispania S.A. Depen de la E.F. Houghton and C.O. de Filadelfia.
Laboratorios y Substancias S.A. controlada por Warner Chilcott Laboratorios
Morris Plains de New Jersey.

CONSTRUCCION

I.N.T.E.S.A. controlada por UPJHON

S.A. de Desarrollos Industriales (SADIN) depen de MONSANTO QUUEMICAL

EUROVALOR (fonde de inversion inmobiliaria) promogut pel Banco Popular Español
amb una important participació del FIRST NATIONAL OF BOSTON

Constructora Torre Baró S.A. Depen de la Fransworth International S.A.

ALIMENTACIO

Industrias Riera Marsa controlada por la STANDARD BRANDS.

GALLIN BLANCA S.A. controlada por la BORDEN FOODS PRODUCTS.

S.A. de Productos Alimenticios y Nutritivos: Filial de PROVIDENT TRUTS Co.

Glucosa y Derivados S.A. (CLUDE) depen de la CORNS PRODUCTS C.O.

Gallina Blanca Purina controlada por la REALSTON PURINA.

Tasada y Boltran (begudes i aliments) controlada por CORN PRODUCTS

NETSLE S.A.E. encara que controlada por la Nettle Alimentaria de nacionalitat Suïssa aquesta es controlada por l'empresa panamenya UNILAC.

Bobidas Americanas S.A.E. amb 67 milions. Participada por la PEPSI COLA

Orange Crush S.A.E. participada por la CRUSH

Honninger Española S.A. amb domicili social a Madrid i fàbrica al Prat del Llobregat, participada por la SLITZ.

COMERCIALS

Sears Roebuck de España, filial de SEARS ROEBUCK

Galerías Preciados, controlada pe FEDERATED DEPARTAMENTS STORES INC.

Calatrava S.A. (Grans Magatzoms) controlada por la PFILIPS PETROLEUM

Macaya Agricola S.A. controlada por HERCULE POWER

DOMAR S.A. (distribuidora material electric) depen de WASHING BOLDING

Comercial de Importaciones y Exportaciones S.A. controlada por BANK OF AMERICA

Continental de Alimentos (productos alimenticios i frigorificos) depen de CONTINENTAL BANKING

PROSPECCIO MINERA

Sociedad Investigadora Petrolifera S.A. (SIPSA) depen de la CONTINENTAL OIL

SHELL ESPAÑA N.V. (concessie sondeigs al delta del l'Ebre

CHINCHILLA S.A. depen de THE CANADA CHINCHILLA que es troba sota control ianqui

GARCILL INC de MINEAPOLIS esta construint una fàbrica de brayago de gra de soja a Tarragona.

La penetració econòmica en la ramaderia i l'agricultura es sobre tot amb la venda dels productos excedentaris nord-americans en el mercat espanyol. Especial importancia té la venda de los racos de gallinas a los comarques agrícolas de Rous i a la resta de la provincia de Tarragona

CINEMATOGRAFIA

L'industria cinematogràfica espanyola està decidivament controlada pel capital nord-americà. Degut a la seva estructura centralitzada i dependència del credit oficial resta localitzada a Madrid. Solament algunes empreses distribuïdors tenen casa a Barcelona: Seven Arts de España S.A.E. filial distribuïdora de la Warner Bros; Metro Golden Mayor Iberica S.A. filial de la M.G.M. amer.

En la industria cinematogràfica catalana, molt petita, la conexio amb el capital nord-americà es feta per Estudios Balcozar que participa amb el 50% en la distribuïdora FILMAX S.A. participant amb l'altre 50% TALARAVIWH, representant del capital ianqui-jueu.

VARIES

Productes Eloïd (perfumeria) depen de Haugron Cientifical de New York
Alas Publicidad S.A. depen de J. Walter Thompson.

TEXECOSLOVAQUIA I LES EXIGENCIES DE LA LLUITA ANTI-IMPERIALISTA

L'ocupació de la República Socialista de Txecoslovàquia per les tropes del Pacte de Varsovia és un fet que afecta totes les forces que arreu del món estan en lluita per la gran construcció del nostre temps: el Socialisme.

El Comitè Executiu del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA, conscient de la profunda preocupació que els darrers esdeveniments han produït entre els militants del partit i amplis sectors d'obrers, estudiants, intel·lectuals, que participen activament en la lluita política, creu necessari donar a conèixer la següent declaració:

Desaprovem la intervenció armada com forma de solucionar les diferències polítiques i ideològiques entre països socialistes. No creiem que entre pobles lligats a una tasca comuna, l'ús de la força sigui un mitjà vàlid per a solucionar les possibles diferències que el llarg de la marxa puguin sorgir. La construcció del Socialisme no és quelcom que es pugui fer en abstracte independentment de les condicions concretes en cada país, ni que es pugui traslladar mecànicament d'un país a un altre, sense respectar la base material de producció, les peculiaritats culturals i polítiques de cada poble.

La construcció del Socialisme és una experiència pròpia de cada país i això suposa -exigir- l'autonomia necessària per realitzar, sense traves aquesta tasca.

Partint d'aquesta concepció és lògic que no acceptem la intromissió de qual-sevol país socialista en els afers interiors d'un altre país germà. Però no creiem que acabin aquí les reflexions que cal fer-se.

No hem d'oblidar que, avui, la lluita socialista no pot limitar-se a una perspectiva nacional. El gran problema del moment és l'agressió constant que l'imperialisme està influint a la majoria dels pobles: explotació econòmica creixent i progressiva subordinació política, arribant sovint a l'agressió militar. Les nombroses intervencions imperialistes dels USA i els seus

aliats (bloqueig de Cuba, invasió de Santo Domingo, Viet-nam,...), el recolzament actiu de dictadures militars (Espanya, Portugal, Grècia, Amèrica Llatina, etc) donen una justa dimensió del problema, de la violència que cada dia imposa l'imperialisme fent perillar la pau mundial.

Tot avanç del Socialisme no estarà definitivament consolidat mentre subsisteixi l'agressió de l'imperialisme. D'això cal deduir-ne que el, primer deure de la lluita socialista és, avui, avançar en la lluita anti-imperialista, una lluita solidària de totes les forces socialistes i obreres per superar la contradicció fonamental que és causa de l'empobriment de dos terços de la humanitat i de què la pau mundial estigui constantment en perill.

Cap força socialista i obrera pot creure's excusada de participar activament en aquesta lluita. És erroni creure que l'adopció d'una via nacional -postura justa tal com asenyalàvem abans- pot significar un allunyament de la lluita revolucionària a nivell internacional, pot significar escapar-se del problema fonamental que planteja l'agressió imperialista. És fals creure que la construcció del Socialisme pot ésser una qüestió privada. Aquell país que es cregui dispensat dels deures internacionals de lluita revolucionària, inicia un procés de claudicació que, allarg termini, el converteix objectivament en una víctima més fàcil de l'imperialisme.

Per altra part, les mateixes possibilitats de consolidació del Socialisme dins d'un país, l'ampliació de les llibertats efectives de la classe obrera i de tot el poble no són alienes als avanços de la lluita a escala internacional. Efectivament, si la relació de forces a escala internacional es situa favorablement al Socialisme, si les forces socialistes i obreres es situen en una justa postura anti-imperialista i avancen en aquest sentit, l'ampliació de les llibertats polítiques i la participació del poble en les tasques de gestió econòmica sols pot significar un pas endavant en la marxa vers el Socialisme, per tant, una forma més combativa més eficaçment l'imperialisme. Per contra, en una fase de recessió del Socialisme, de divisió de les forces obreres o d'abandó dels principis internacionalistes, l'ampliació de les llibertats polítiques obre una excoletxa que l'imperialisme pot aprofitar posant en perill la mateixa tasca socialista. La qüestió de la llibertat no es pot plantejar independentment de les exigències que planteja l'actual etapa de la lluita.

Un fet que confereix una especial complexitat als esdeveniments de Txecoslovàquia és l'allunyament d'aquest país d'una justa política revolucionària a nivell internacional. Les reformes en els mètodes de gestió econòmica i de govern, que per sí mateixes oferien un gran interès i podien servir de model per als partits obrers dels països occidentals -tal com ho han estat pel PCI i en part pel PCE-, es veuen considerablement limitades al manca-els-hi la necessària perspectiva internacionalista. La República Socialista de Txecoslovàquia en allunyar-se de la lluita que altres forces socialistes i revolucionàries estan portant a terme en front de l'imperialisme, combatent-lo en els seus punts més vulnerables, posava en perill els avanços que havia assolit als nivells econòmic i polític i iniciava un procés que difícilment podia servir les exigències generals de la lluita socialista.

L'actitud de la URSS, però, no resol, en aquest cas, els problemes plantejats sino que els agreuja.

La Unió Soviética d'un cert temps ençà ha iniciat la marxa vers una ^{progressiva} liberalització en la política internacional. La preocupació pel mantoniment de la pau, el perill -certament terrible!- d'una guerra nuclear, una valoració insuficient del potencial revolucionari de certes zones perifèriques del capitalisme i de l'imperialisme, etc. han conduït la política internacional de la URSS a un estancament sino a un retrocés. L'abandó de la perspectiva revolucionària en la lluita per la pau, la qual suposaria avui ~~començar~~ avançar en l'ampliació de les relacions pacífiques entre els pobles i combatent - i venent - les posicions de l'imperialisme, ha portat a la URSS a una situació enormement contradictòria: per un costat, es coexisteix amb l'imperialisme, per l'altre, se'l combat. Aquesta dualitat no es per si mateixa condemnable. Avui, únicament un boig pot pretendre que la lluita anti-imperialista s'ha de dur a terme frontalment, arriscant-se a que tota la humanitat pateixi una guerra nuclear. És indubtable que el combat anti-imperialista s'ha de conduir vers els fronts més debils del sistema (en aquest sentit el principi leninista de l'"anella més debil" de la cadena" té plena vigència). El que es greu és que aquesta dualitat es plantegi, avui, capgirada. Es coexisteix amb l'imperialisme a on s'hauria de tenir que combatre (Amèrica Llatina i d'altres països del tercer món, i únicament resta com a excepció l'ajut a l'heroica lluita del Viet-Nam) i no s'el ataca evidentment, en els punts forts. D'aquesta situació se'n desprèn que el bloc soviètic ha de defensar-se de l'imperialisme - almenys nominalment - en el seu propi terreny. Es produeix així una òptica internacionalista absolutament defensiva. La invasió de Txecoslovàquia, justificant-la com una exigència de la política anti-imperialista del bloc socialista és la culminació d'aquesta línia plena de contradiccions. Creiem que és precisament la inexistència d'una política internacional revolucionària el que determina que el bloc soviètic hagi de recórrer a l'extrem de l'ocupació militar per relligar als països disidents a una política internacional, que ja hem vist que no compleix amb les exigències de l'actual etapa de lluita.

Ara bé, aquesta crítica no ens ha de portar a confondre posicions. Davant de dels esdeveniments de Txecoslovàquia, les forces reaccionàries de tot el món s'han llançat a una intensa campanya anti-socialista. Aquells que són els causants constants de l'empobriment de la majoria de la humanitat, que posen en perill la pau, que exploten i oprimeixen no han dubtat de presentar-se (sempre han volgut fer-ho) com defensors insignes de la Llibertat, la Pau i la Justícia, condemnant esgarriats el materialisme i la violència. Però no ens hem d'enganyar. En aquest cas és fàcil descobrir la intenció hipòcrita.

Avui, es clarament reaccionari condemnar la invasió de la República Socialista de Txecoslovàquia sense dir res del problema fonamental del nostre temps: l'imperialisme capitalista i les seves repercussions a escala mundial.

Creiem que solament és vàlida aquella crítica que assenyala els errors, però denuncia al mateix temps la realitat de l'exploatació i opressió capitalista. Per a nosaltres, socialistes, tota crítica s'ha d'orientar a aconseguir que les forces socialistes i obreres actuïn cada dia amb més coherència, sense oferir fronts debils a l'imperialisme capitalista, en la seva lluita per als objectius socialistes i la pau mundial.